

ת"פ 49120/01/14 - מדינת ישראל נגד ר' ג'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 49120-01-14 מדינת ישראל נ' ג'
תיק חיצוני: 0-2360-20140-0328

בפני	כב' השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ר' ג'

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מוטי רייזמן, עו"ד קטיה הכהן ומתמחה איתן קרמר

ב"כ הנאשם: עו"ד מירב בן שבת

הנאשם התייצב

גזר דין

ביום 04.12.14 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. ללא הסכמה עונשית.

נוכח הודאתו הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן- בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הינם זוג נשוי ולהם 7 ילדים. בתאריך 18.01.14 על רקע כעסו של הנאשם מכך שהמתלוננת חילקה שוקולד לילדים, הודיעה המתלוננת לנאשם, כי עוזבת את המקום ואין בכוונתה לשוב. ואמרה לילדים להתארגן. המתלוננת הלכה לחדרה והנאשם פנה לחדר של בנם בן-8 ומשך אותו לאחר באחרון לא שעה לקריאתו לבוא לנאשם. המתלוננת שראתה כי הנאשם נמצא באטרף וחששה כי הנאשם יעשה משהו למי מהילדים, תפסה את הנאשם מאחור ודחפה אותו לכיוון הארון בעודה אומרת לנאשם שלא יגע באף אחד מהילדים או אז תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שדחף אותה על המיטה ומשנפלה המתלוננת על בטנה תפס בשערות ראשה והטיח את ראשה במיטה, בלא הסכמתה. במטרה להפסיק את התקיפה של הנאשם, מתלוננת בעטה ברגליו של הנאשם באמצעות רגליה זרקה עליו חפץ כלשהו שהיה בידה. בתגובה לכך שהמתלוננת מסרה לנאשם כי הולכת

למשטרה, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "רק תעזי שיעצרו אותי ביום שבת, את תהרסי לי את השבת ואני לא יודע מה אני אעשה לך, אני אפרק עליך מחסנית.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן לפיו, הנאשם כבן 45, נשוי בשנית ואב ל- 7 ילדים מנישואים אלה. בנוסף לנאשם בן בגיר מנישואים קודמים. בעת הזו שוהה בתנאי מעצר בית בגין הליך משפטי נוסף לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום מתחום עבירות הרכוש.

הופנה לשירות מבחן לנוער, במסגרתו נשלח לאבחון במסגרת פנימיית "נווה חורש" מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי בהיותו כבן 14 נשלח בצו בימ"ש למעון פתוח וכשנה לאחר מכן עבר למעון נעול. הנאשם לא גויס לצבא, בשל עברו הפלילי. כמו כן, הנאשם דיווח על שימוש בעל מאפיינים חברתיים בסמים מסוג קנאביס בצעירותו. הנאשם מסר כי לפני כ- 15 שנה ניתק קשריו השוליים והפסיק השימוש בסמים. תיאר כי עבד באופן רציף לאורך השנים בעבודות שיפוצים אם כי תוך שינוי תכופ של מקומות עבודה, ובשנתיים האחרונות עבד כעצמאי.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי מזה כ- 16 שנה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקי מב"ד למעט תיק נשוא הדיון ותיק מתחום הרכוש אותו מנהל בבית משפט שלום ת"א בגינו כאמור שוהה בתנאי מעצר בית. מאבחון המעצר עלה כי הנאשם ואשתו תיארו יציבות ביחסים במהלך נישואיהם, אשר הופרה בשנים האחרונות בשל ירידה בהכנסות והיעדר תעסוקה קבועה של הנאשם, בעקבותיהם צברו חובות ועיקולים, בין היתר בשל אי תשלום המזונות עבור בנו הבכור, והוצאות מרובות להם נדרשו בשל התמודדותם עם בעיות התנהגות מצד אחד הילדים. בשיחה עם אשתו תיארה השקעתה בתחום התעסוקתי ובהתקדמות אישית סביב לימודיה ותיארה את הנאשם כדומיננטי יותר בתחום ההורי. בני הזוג תארו מתחים מצטברים אך שללו התנהגות אלימה מצדו של הנאשם לאורך השנים, עד לביצוע העבירה. הנאשם נטה להפחית מהבעייתיות העולה מהתנהלותו ולראות את אלימותו כנקודתית ועל רקע תקופה משברית. בפער לכך, אשתו גילתה מודעות לקיום בעייתיות עמוקה יותר המצריכה התערבות טיפולית בתחום הזוגי. האישה מסרה כי לאחרונה פנתה לטיפול. האישה הדגישה כי אינה מרגישה מאוימת מפני הנאשם, הציגה את עצמה כבעלת יכולת להצבת גבולות ברורים להתנהגות אלימה ובדומה לנאשם, ביקשה לחזור לחיים משותפים, תוך ביטול התנאים המגבילים. באותה עת בתסקיר מתאריך 03.03.14 העריך השירות כי שילובו בהליך טיפולי אינטנסיבי עשוי לצמצם סיכון להישנות אלימות זוגית בעתיד. הנאשם הפנה למרכז יום במסגרת "בית נועם". בשל התרשמות מחוסר בשלותו להליך טיפול אינטנסיבי, לצד הצורך במעורבות טיפולית, שולב הנאשם באפריל 2014 בקבוצה בשירות המבחן. הופנה למרכז למניעת אלימות באזור מגוריו. ממכתב גורמי הטיפול במסגרת, אשר התקבל בספטמבר 2014, עולה כי התקיימו עם הנאשם שני מפגשים לצורך גיוס לטיפול, חזר על עמדתו כי אינו זקוק למעורבות טיפולית ונראה כי אינו בשל בעיתיו זה לטיפול. במקביל פנתה אף האישה למרכז למניעת אלימות באזור מגוריה והשתתפה בשיחות פרטניות.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, מסר כי בעת ביצוע העבירה התמודד עם תקופה לחוצה כשהוא מתמודד עם ירידה בהכנסותיו כעצמאי, כשבנוסף לכך באותה עת נגנבו ממנו כלי עבודתו. עוד מסר כי כמתואר בכתב האישום החל ויכוח בינו לבין אשתו כשהיא, לתפיסתו ובניגוד למוסכם ביניהם לגבי התנהלות המשפחה בימי שבת, חילקה שוקולד לילדיו בטרם עת. לדבריו העובדה כי היה תחת השפעת אלכוהול הפחית עכבותיו, כשהוא מתקשה להתמודד עם התסכול שחש מהסיטואציה, במיוחד כשבנו, אשר סובל מבעיות התנהגות ומטופל בחינוך מיוחד, באותה עת לא נענה לסמכותו. על רקע המתואר, תיאר כי איבד שליטה ונקט באלימות. לצד זאת, התקשה להתייחס לאיומים שנקט כלפי הכמתואר בכתבה אישום. הנאשם מסר כי כיוס היחסים ביניהם טובים כשהם נפגשים עם רבנים על מנת להגיע לשלום בית. בהתייחסותו לאשתו, המתלוננת בתיק זה, ביטא אמפטיה כלפיה, התייחס לאופן הפגיעה וההשפלה שחוותה מהתנהגותו

והביע חרטה וצער על התנהגותו. כמו כן, מסר כי כיום יודע לנהוג כלפיה באופן מכבד יותר. בהתייחסות ולנזקקות לטיפול המשך מסר כי להערכתו אינו זקוק לטיפול נוסף מעבר למה שעבר בתקופת פיקוח המעצר. כמו כן, גרס כי מקבל מענה לצרכיו אצל רבנים איתם מצוי בקשר. התנהגותו בתקופת טיפול רק במידה ויחזור לחיים משותפים עם משפחתו.

בפגישה עם המתלוננת עלה כי המתלוננת מנהלת מעון לילדים השייך לרשת "אמונה". בשונה מהשיחות בשלב המעצר אז ראתה קשיים בהתנהגותו של הנאשם, כיום בהתייחסותה לאירוע העבירה וליחסים עמו מסרה כי מדובר באירוע חד פעמי העומד בפער משמעותי לדינאמיקה הזוגית המאפיינת חייהם לאורך השנים אשר מושתת על סבלנות והתחשבות. אף היא תיארה קשייהם הכלכליים באותה עת, כשלדבריה גם עבודה תקופה זו הייתה כשהיא שבועיים לאחר לידת בנם השביעי ולתפיסתה אף היא תרמה להסלמת האירוע ביניהם. בנוסף, הדגישה כי היא אינה חוששת מפניו, הביעה רצון לבטל את התלונה שהגישה, מעוניינת שיבוטל והתנאים המגבילים בהם מצוי ולשקם את יחסיהם. בשיחה טלפונית עם עו"ס הרווחה עולה כי המתלוננת ממשיכה לשתף פעולה ולקיים עמה קשר רציף. ניכר כי האישה נעזרת בשיחות עם העו"ס ומיישמת את הנלמד בהן. המלצת שירות המבחן על מנת להציב גבול ברור ומרתיע עבורו על ענישה קונקרטיה כמאסר בעבודות שרות. לאור התמודדות המשפחה עם קשיים כלכליים המליץ השירות כי לא תוטל עליו התקופה המקסימאלית הקבועה בחוק. כמו כן, עונש מאסר על תנאי, ארוך ומשמעותי שירתיעו מלשוב ולנקוט בהתנהגות אלימה כלפי אשתו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לנסיבות האירועים וחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם. הערך המוגן הוא שלומם של האדם. המתחם לדעת התביעה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה לדעת התביעה, כי מדובר באדם שעולים קשיים להכיר בחלקים שלו בפוגעניות וכו'. הנאשם החל הליך טיפולי אך בשלב מסוים הפסיק שכן טען שהמטפל דיבר אליו בצורה פוגענית. התביעה ערה לעמדת המתלוננת. שירות המבחן המליץ לענישה מרתיעה. עמדת המאשימה לקבל את המלצת שירות המבחן נוכח חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם. התביעה עתרה למאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בעונש הצופה פני עתיד וזה בשל הליך מוצלח אותו עבר הנאשם ונסיבות נוספות. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות האישיות של הנאשם ובני הזוג העובדה כי מדובר בבני זוג אשר נשואים 15 שנים ויש להם 7 ילדים, כאשר התלונה היתה לאחר הלידה של הילד השביעי. ב"כ הנאשם אינה מסכימה עם התביעה לגבי כשלון הטיפול, שכן בסופו של יום הוא לקח אחריות ושיתף עם ההליך הטיפולי עד שנוצר קרע באמון בינו למטפל שהביא לפגיעה בנאשם. לטענת ב"כ הנאשם נוכח העובדה כי מדובר באדם דתי, הוא פנה לרבנים ואנשי דת ומבחן התוצאה הוא שיחסי בני הזוג השתקמו. המתלוננת מתארת אירוע חד פעמי, מאז הם ביחסים טובים ושירות המבחן לדעת ב"כ הנאשם מתעלם בצורה גסה מכך דבר הפוגע בבני הזוג. הדבר הביא את בני הזוג לפת לחם. שכן הנאשם לא עובד תקופה ארוכה. בנסיבות אלו סבורה ב"כ הנאשם כי להטיל עליו עבודות שירות זה יקשה מאוד, שכן יש לו לפרנס 7 ילדים ועוד ילד אחד מנישואין קודמים. בנסיבות אלו ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק בעונש הצופה פני עתיד ולהתחשב במעצר ובמעצר הבית, נטילת אחריות הבעת חרטה.

דין והכרעה

לעניין הערך המוגן אני מוצא להביא את דבריה של השופטת פרוקציה עפ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר על תנאי וצו של"צ ועד 18 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות.

הנאשם עבר הליך טיפולי חלקי ביותר על פי דיווח שירות המבחן ולמעשה בסוף הדרך בחר שלא להמשיך בהליך הטיפול אליו נדרש. בנסיבות אלו מתקיימת מסוכנות מפניו של הנאשם להישנות מקרים דומים בעתיד. בית המשפט ער לעמדתה של המתלוננת כפי שהובאה ע"י שירות המבחן במסגרת התסקיר. ניתן לומר כי עמדה זו יש בה למתן את הענישה כלפי הנאשם. שירות המבחן המליץ על עונש מתון בהתייחס למעשיו החומרים של הנאשם כלפי המתלוננת המעידים על חוסר כבוד כלפי המתלוננת. רצונו של הנאשם להמשיך בחייו עם המתלוננת צרכים לבוא לידי ביטוי בכבוד הדדי בין בני הזוג. הסבריו של הנאשם כי מעשיו היו על רקע כלכלי, אין בהם הסבר מספק לביצוע העבירות ודאי שאינו יכול להוות נסיבה מקלה לעונש. טענת ב"כ הנאשם כי הטיפול שפנה עליו הנאשם במסגרת רבנית די בה כדי להוכיח את השיקום. בית המשפט אינו רואה פסול בטיפול רבני ובלבד שהדבר יעזור לקיום חיי שיתוף וכבוד הדדי. אולם הטיפול המוצא ע"י ב"כ הנאשם הוא טיפול שאינו בפיקוח ולא ניתן לאמוד את תוצאותיו. המתלוננת נמצאת במצוקה יתרה ולא ניתן לדעת האם דבריה הם כתוצאה בשינוי גישת הנאשם או כדי לחלצו מהמצב אליו נקלע כדי לחלץ גם אותה וילדיה מהמצוקה הכלכלית אליה נקלעה. ב"כ הנאשם טענה לטיפול הרבני, אך לכך לא הוגש לבית המשפט שום מסמך

המעיד על הטיפול תוכנו ומידת השינוי אכן עם היה. מלבד דבריה של ב"כ הנאשם לא הוצג דבר. בית המשפט מעריך עד מאד את דבריה של ב"כ הנאשם, אולם ב"כ הנאשם מייצגת את הנאשם והיא דוברת בקולו. לא ניתן להסתמך על דבריו של הנאשם בלבד לצורך הטיפול והערכת מסוכנות. לאור האמור בתסקיר מתוך ראייה עתידית לגבי הקשר הזוגי, הצורך להעמיד לנאשם גבולות ברורים אני מוצא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות, למשך שלושה חודשים, אני מטיל על הנאשם ביצוען של העבודות המפורטות בחוות דעתי של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות בבית אבות 'קוק' כתובת: הרב קוק 91 הרצליה וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחוה"מ יעסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 31.12.15, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב אליעזר יעקב מפקח על עבודות שירות טלפון: *****.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 978706008).

אני מודיע לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורצוי יתר ת העונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עברית אלימות כלפי גופו של אדם מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עברית אלימות כלפי גופו של אדם מסוג עוון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק וכן בתיק 49128-01-14 על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידינו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015, בנוכחות
הצדדים.